

tid for en ordblind at klare sine studier end for en person, der ikke er ordblind. For jeg tror næppe, at ministeren kan mene – og det var sådan, det lidt kom til at lyde – at en ordblind har samme udgangspunkt for at klare sine studier som en hvilken som helst anden studerende. Jeg håber, at vi kan komme frem til, at ordblinde har andre forudsætninger, og at det derfor kan være problematisk at have et erhvervsarbejde ved siden af. Og uanset hvor god ministeren synes vores SU er her i Danmark, er den svær at leve af som eneste indtægt, kan jeg hilse og sige.

Så kunne jeg godt tænke mig, at ministeren sagde to ord om epileptikere, som var den anden gruppe, jeg havde taget op, fordi det er en af de grupper, der bliver henvist til i høringssvarene. Jeg tror ikke, at vi i virkeligheden er så uenige i udgangspunktet, med hensyn til hvem den her lov skulle omfatte. Så jeg vil lige bede ministeren om også at sige et enkelt ord om epileptikere.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Lovforslaget – eller rettere sagt den gældende ordning – går ud på at kompensere handicappede for det forhold, at de har sværere end andre ved at tjene ekstra oven i deres uddannelsesstøtte. Ordningen går ikke ud på at kompensere handicappede for, at de er længere om det end andre. Sådan er ordningen altså skruet sammen. Det er svaret.

Når det gælder den særlige gruppe, epileptikere, vil jeg gerne give et svar i udvalget på fru Pernille Rosenkrantz-Theils spørgsmål, for jeg er ikke her på stående fod i stand til at beskrive den variation, der er inden for gruppen af epileptikere, og jeg er heller ikke i stand til på stående fod at svare på, om der skulle være visse grupper af epileptikere, som faktisk er omfattet af ordningen. Derfor vil jeg hellere svare skriftligt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-

træger jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 13: Forslag til lov om ændring af lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven). (Fleksible tilrettelæggelsesformer).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 4/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 12.15

Forhandling

Britta Schall Holberg (V):

For Venstre er det vigtigt at understrege, at folkeoplysning ikke alene danner baggrund for vores demokrati, men også er et globalt nødvendigt begreb. Hvis de i Kina og andre lande ikke tager fat på netop folkeoplysningen og uddannelsen af alle, kommer de lande aldrig på fode endsige bliver demokratiske. Hvordan lærte vi danske at føle os ansvarlige for det fælles og det, der ligger uden for os selv? Det gjorde vi igenem folkeoplysningen, som også gav os muligheden for at give vores synspunkter til kende i det demokratiske samfund.

Folkeoplysningen står i dag over for nogle nye udfordringer her i landet. Vi taler om realkompetence, vi taler om livslang læring og om videre- og efteruddannelse; vi taler om integration og samvirke med mennesker, der kommer hertil med andre kulturer og religioner; vi taler om, hvordan vi styrker det lokale demokrati, og om, hvordan vi styrker borgerinddragelsen; vi taler om, hvordan vi opbygger en europæisk samfundsdebat, og om, hvordan vi styrker menneskers selvværd og kompetencer.

Folkeoplysningen har sin meget store rolle at spille i alt dette. Folkeoplysningen er ikke kun beskæftigelsesterapi, folkeoplysningen er en mulighed for at skabe en folkelig sammenhængskraft, den er også en mulighed for at minere det traditionstab, vi som danskere har på

historiske, religiøse og samfundsmæssige spørgsmål. Forudsætningen for, at vi ikke er bange for andre og kan indgå i en dialog, er, at vi kender vores eget. Folkeoplysningen er også muligheden for, at de, der kommer hertil, kan lære om vores kultur og møde os midt i det lokale samfund, hvori vi bor, og at de kan gøre det uden eksamenskrav og uden prøvekrav.

Men i lyset af at verden har ændret sig, må også denne folkeoplysende virksomhed ændre sig. Den må derfor have mulighed for at foregå på mere fleksible måder end hidtil. Det lovforslag, vi nu behandler, åbner for en udtalt fleksibilitet, både når det drejer sig om tilrettelæggelsesformer, og når det drejer sig om et mere fleksibelt aflønningssystem. Jeg kan i øvrigt på det varmeste anbefale, at man læser den rapport, der danner baggrund for lovforslaget.

Der bliver med lovforslaget mulighed for at åbne studieværksteder, workshops, fjernundervisning og høringer om f.eks. kommunale emner, folkesundhed og alle mulige andre emner, der er oppe i tiden. Men lovforslaget er også fleksibelt på anden måde. Vil man hellere køre efter den gamle model, så kan man det. Men der er stadig væk pligt til at bruge 10 pct. af tilskudsmidlerne til den debatskabende virksomhed, der har været en stor succes. Til gengæld får man nu mulighed for at overføre ubrugte midler fra denne pulje til det kommende år. Med lovforslaget kan det folkeoplysende arbejde få netop det løft, der er behov for, og som kan udnyttes af de kreative sjæle lokalt, der forstår og brænder for folkeoplysningens vældige betydning.

Der sker så mange forandringer i disse år, at det kunne få mennesker til at søge trygheden ved at lukke sig inde. Men det tryggeste, et menneske kan opleve, er ikke, at der ingenting sker, for ting sker. Det tryggeste er at kunne orientere sig og blive i stand til at handle selv. Det er folkeoplysningens fineste opgave, netop at møde tidens udfordringer nu, sådan som det var tidligere. Venstre kan derfor støtte dette lovforslag på det varmeste.

Da den konservative uddannelsesordfører desværre ikke kan være til stede i salen, har jeg lovet at sige, at jeg på hendes vegne meddeler, at Det Konservative Folkeparti også støtter lovforslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, fru Christine Antorini.

Christine Antorini (S):

Da jeg ganske enkelt ikke ville kunne sige dem med større engagement end den tidligere ordfører, fru Britta Schall Holberg, vil jeg ikke gentage de meget rigtige argumenter for at støtte dette lovforslag.

Jeg noterede mig også flittigt nogle af sætningerne. Ordføreren fremhævede nemlig folkeoplysningens vældige betydning for ikke bare hele dannelsestænkningen, men for uddannelsestænkningen i Danmark i det hele taget. Jeg lagde også mærke til, at ordføreren fremhævede, at folkeoplysning spiller en stor rolle, hvad angår kompetencer og den folkelige sammenhængskraft osv. Igen kunne jeg ikke være mere enig.

Når jeg rejser det her, er det jo, fordi der i det hele taget er en diskussion om det. Og jeg ville ønske, at ordføreren måske i højere grad tegnede de synspunkter i den konkrete politik, der samlet set bliver ført for at løfte folkeoplysningen. For det, vi står over for, er jo desværre, at regeringen har nedprioriteret hele den tænkning, der er vedrørende læring af lyst, som ellers har været en meget vigtig søjle i den danske uddannelsestænkning. Det er egentlig bare ment som en ros til ordføreren, for jeg er meget enig i synspunkterne, og jeg håber, at undervisningsministeren har lyttet godt efter. Men det konkrete forslag er en god oplødning, når det handler om at give den fleksibilitet og modernisering, der skal til, for at vi kan få en levende folkeoplysning med de desværre lidt mere begrænsede muligheder, end vi havde for 5 år siden.

Kl. 12.20

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Det virker ganske uskyldigt at ændre folkeoplysningsloven, så man ude i landet kan tilrettelægge forløbene mere fleksibelt og i tråd med borgernes ønsker og krav, for hvem kan være imod at styrke udviklingen af et aktivt medborgerskab inden for væsentlige samfundsrelaterede områder som sundhed, forbrugeroplysning, borgerinddragelse og selvfølgelig integration af

etniske minoriteter, som det så flot hedder i lovforslaget?

Det lyder alt sammen rigtig godt, men hvorfor har regeringen ikke valgt at kaste kritiske blikke på de kommuner, der tildeler den lokale imam folkeoplysningsmidler? Er det folkeoplysning, og er det at skabe forståelse for en aktiv borgerinddragelse? Det er der sikkert nogle der mener, men det gør Dansk Folkeparti altså ikke. Det er ikke specielt betryggende, at man tilsyneladende lægger op til at videreføre en tåbelig kommunal praksis uden indblanding fra staten, men skal ordningen videreføres i store træk, burde der i hvert fald fastlægges klare retningslinjer for tildelingen af de kommunale folkeoplysningsmidler.

Det er et af de spørgsmål, vi gerne vil have belyst i udvalgsarbejdet fra Dansk Folkepartis side. Hvis det er den lokale islamist, der for folkeoplysningsmidler skal integrere de lokale muslimer, er det måske ikke så underligt, hvis ingen bliver integreret ordentligt. Det er en tanke, som kunne være værd at tænke, men da ingen ovre i ministeriet og ude i kommunerne tilsyneladende har tænkt tanken, er det derfor ikke sikkert, at vi vil støtte lovforslaget. Forslaget bevirker sådan set ikke en forværring af det problem jeg nævnte før, men det løser det altså heller ikke.

Hvad er det i øvrigt for noget med al den snak om globalisering? Jeg troede, at folkeoplysningsmidlerne først og fremmest skulle oplyse om det danske samfund, men sådan skal det måske ikke være mere.

Vi kan sådan set godt støtte tanken om mere fleksibilitet, men vi er samtidig skuffede over, at regeringen ikke har tænkt sig at ændre den lempelige praksis for tildeling af midlerne ude i kommunerne. Det er ikke hensigtsmæssigt, og alle burde have en interesse i, at den lokale imam ikke står for integrationen, for hvis han gør det, bliver der ingen integration. Det er heller ikke specielt hensigtsmæssigt, at en forening, der – som vi har set eksempler på – direkte opfordrer folk til ikke at deltage i det kommunale valg, kan modtage folkeoplysningsmidler fra kommunerne.

Der burde være indarbejdet nogle klare retningslinjer i lovforslaget. Man har haft mulighed for at gøre det, og det er trist, at man har valgt ikke at gøre det.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg beder ordføreren om at blive stående et øjeblik. Der er en kort bemærkning fra fru Britta Schall Holberg.

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Jeg lagde mærke til, at ordføreren mener, at Folketinget er bedre til at vurdere det folkeoplysende arbejde end de kommuner, der rent faktisk skal betale for det, og det synes jeg er en interessant udmelding. Skal jeg forstå det sådan, at ordføreren ikke har tillid til, at de folkevalgte kommunalbestyrelser er i stand til at tænke sig om og vurdere, hvad de giver midler til?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nogle kommuner har jeg bestemt ikke tillid til. Jeg tænker bl.a. på Århus Kommune, som har givet folkeoplysningsmidler til en forening, der hedder »Lighed og Broderskab«. En af de personer, som er tilknyttet foreningen, har opfordret muslimer til ikke at stemme ved kommunalvalg, for gør man det, er man ikke en rigtig muslim. Jeg har også hæftet mig ved, at ministeren i et svar til Folketinget har svaret, og jeg citerer:

At en forening opfordrer sine medlemmer til ikke at stemme ved et kommunalvalg er ikke ulovligt og er ikke en handling, der isoleret set kan medføre, at kommunen er berettiget til at nægte foreningen tilskud i medfør af folkeoplysningsloven, hvis foreningen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage støtte. Citat slut.

Jeg mener bare, at man måske burde ændre betingelserne for at kunne modtage støtte.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Britta Schall Holberg for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Jeg synes, det er nogle interessante betragtninger, for vi taler jo om nogle demokratisk valgte fora, som hvert fjerde år skal stå til regnskab for det, de gør lokalt, og det går jeg ud fra at ordføreren også synes er en god baggrund for det, vi kalder at være dansk.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg betragter det ikke som specielt dansk, at man yder offentlig støtte til foreninger, som opfordrer

folk til ikke at deltage i demokratiske valg. Det er måske snarere udansk.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er fru Bente Dahl.

Kl. 12.25

Bente Dahl (RV):

Formålet med fleksible tilrettelæggelsesformer er at styrke udviklingen af et aktivt medborgerskab inden for væsentlige samfundsrelaterede områder og temaer, og så er der nævnt en række eksempler i lovforslaget. I eksemplerne er koncertvirksomhed ikke nævnt som en mulighed for fleksibel tilrettelæggelsesform, men det er hermed gjort.

Formålet med lovforslaget er at gøre folkeoplysningsloven mere fleksibel for at imødegå de nye udfordringer, folkeoplysningen står over for. Der er nye forbrugsmønstre i samfundet, der er i det hele taget nye udfordringer, og nye udfordringer råber på nye retningslinjer.

Mennesker, der deltager i folkeoplysende aktiviteter, er myndige selvstændige borgere, der i høj grad tager eget liv i egne hænder, tager ansvar for sig og sine og bidrager til samfundet med deres deltagelse. Folkeoplysende aktiviteter er samvær mellem mennesker, og det er vigtigt at få vide rammer at udfolde sig inden for. Folkeoplysende aktiviteter er også en styrkelse af det civile samfund, og marked og stat skal have civilsamfundet som aktiv medspiller, for at et samfund kan fungere optimalt.

Etableringen af puljen på 10 pct. til debatskabende virksomhed med den tidligere lov har bidraget væsentligt til at gøre aftenskolen og dermed folkeoplysende aktiviteter synlige som vigtig aktør i den samfundsmæssige debat i lokalområdet. Aftenskolerne er funderet i lokale fællesskaber og har fingeren på pulsen. Den debatskabende virksomhedspulje på 10 pct. har givet dynamik i og omkring de folkeoplysende aktiviteter, som har virket innovativt, udviklet nye værdier og medvirket til at videreudvikle hele folkeoplysningskonceptet. Det er derfor en nærliggende idé at udvide konceptet.

L 13 foreslår, at op til 50 pct. af det kommunale tilskudstilsagn kan gå til debatskabende virksomhed, heraf 40 pct. til aktiviteter, der er tilrettelagt som fleksible tilrettelæggelsesformer. Det er udmærket, men jeg har dog også lidt negativt at sige, idet lovforslaget ikke løser et problem,

der er stort for mange brugere af folkeoplysningsloven, nemlig lokaleproblemet. Problemet er berørt i et høringssvar, og jeg vil illustrere det:

Som bruger af kommunale lokaler og i stigen omfang lokaler, som godt nok er offentlige, men i en periode lejes ud med deraf følgende huslejeindtægt, kan man sættes ud med øjeblikkeligt varsel, hvis institutionen selv skal bruge sine lokaler til andre formål. Hvis f.eks. et orkester, som har øvelokale i en skole, bliver forment adgang til det i kortere perioder, er det et stort problem for medlemmerne. Begrundelsen er i og for sig i orden, fordi skolen skal bruge lokalet til forældresamtaler, skolefest eller andet, men det er dybt frustrerende for brugere af lokaler at blive sat udenfor, og det problem vil vi gerne tage op i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Nogle høringssvar peger på, at det muligvis kan blive et problem, at lønudgiften til fleksible tilrettelæggelsesformer ikke kan udlignes med mellemkommunal udligning. En anden ting, der bliver peget på, er, at der måske vil udvikle sig en bureaukratisk administration af disse nye former. I Det Radikale Venstre ser vi dog med ro på indvendingerne. I lovforslaget er der nemlig indbygget en evaluering efter 3 år, og derfor bliver området jo taget op igen om 3 år, så vi kan tage fat på de faktuelle problemer, der måtte være.

Jeg forventer, at dette lovforslag vil medvirke til, at der skabes yderligere dynamik i folkeoplysningens aktiviteter, og Det Radikale Venstre er positiv over for forslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Pernille Vigsø Bagge.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Lovforslaget er fremsat på baggrund af et forslag fra Oplysningsforbundenes Fællesråd. SF hilser forslaget velkommen og synes, det er godt, at man selv kan vælge, om man vil gøre brug af muligheden for fleksible tilrettelæggelsesformer, så jeg skal blot meddele, at SF støtter forslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den sidste ordfører er fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Enhedslisten kan overordnet set også støtte lovforslaget, og jeg skal lade være med at gentage

alle de gode ting i forslaget, men i stedet komme frem med nogle af de ting, som jeg måske synes er lidt problematiske.

En af dem er bare en lille brod som opfølgning på diverse pædagogstrejker, nemlig at flere kommuner og også KL påpeger, at forslaget vil medføre øget bureaukratisering i form af beregninger, administration og kontrol. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor kommunerne skal tage de penge fra, for jeg forestiller mig ikke, at regeringen for en gangs skyld skulle have fået den fantastiske idé at give penge med til de ekstra opgaver, kommunerne kunne få.

Jeg synes, det ville være rart, hvis regeringen kunne pege på, hvad det er for nogle opgaver, kommunerne ikke skal løse. De sidste 5 år har tendensen jo været, at man ivrigt har lagt ekstra opgaver ud, og at der er kommet flere ivrige brugere af velfærden udeomkring i kommunerne. Men regeringen har ikke givet nok penge til det og har ikke peget på, hvilke aktiviteter der ikke skal udføres, og uanset hvor lille lovforslaget her end kan være i den sammenhæng, synes jeg måske, det for en gangs skyld ville være rart at få at vide, hvad det er, der ikke skal gøres.

Kl. 12.30

Ud over det har jeg et par spørgsmål, der angår et af høringssvarene om lønforhold, som f.eks. DSI rejser. De spørgsmål vil jeg stille skriftligt til ministeren, ligesom jeg synes det er væsentligt, at vi får diskuteret det her med, at man lægger op til individuelle forhandlinger af lønforholdene. Så der er altså nogle ting med hensyn til lønforholdene, som vi er en anelse usikre på.

Det ændrer dog ikke ved det overordnede, at vi lægger vægt på de mange positive høringssvar, og at vi synes, det er rigtig positivt, at aftenskolerne får udvidede muligheder for at tilrette undervisningen fleksibelt.

Jeg skal dog sige, at hvis undervisningsministeren virkelig grundlæggende ønskede at fremtidssikre og udvikle aftenskolerne, så kunne man da starte med at reducere brugerbetalingen, om ikke andet bare ned til det niveau, der var, da regeringen selv kom til magten, for af en eller anden grund har den her regering den opfattelse, at udbud og efterspørgsel på alle andre områder gælder på den måde, at hvis prisen stiger, så falder efterspørgslen. Men lige præcis hvad angår uddannelse, gælder udbud og efterspørgsel åbenbart ikke. I hvert fald har regeringen påstået i samtlige de debatter, vi har haft i Folketingssalen om brugerbetaling på uddan-

nelse, at prisniveauet ikke har nogen som helst effekt på efterspørgslen. Det synes jeg er en interessant indstilling at have for en borgerlig regering. Det kan jo være, at ministeren kan be- eller afkræfte, om det også er tilfældet på det her område, og hvad holdningen så kunne være til brugerbetaling, hvis man har et ønske om at støtte aftenskolerne.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Så er det ministeren.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):
Denne gang må jeg så takke for den enstemmige opbakning, der er til lovforslaget. Det er jeg meget glad for. Det tror jeg også, oplysningsforbundene bliver glade for. Det er jo dem, der har bedt om denne mulighed, for at 40 pct. af midlerne kan bruges til fleksible tilrettelæggelsesformer. Så vidt så godt.

Så har fru Britta Schall Holberg jo fået det politiske gennembrud i dag, at hun ikke blot taler på Venstres og De Konservatives vegne, men tilsyneladende også på Socialdemokratiets vegne, og siden har det vist sig, at alle er enige med hende i det varme forsvar, hun kom med for folkeoplysningens værdi.

Derfor kan man selvfølgelig spørge som fru Rosenkrantz-Theil: Jamen hvorfor sænker I så ikke deltagerbetalingen? Svaret er, at det også ville være dejligt, men vi har jo en række andre højt prioriterede opgaver i undervisningssektoren, som vi netop i går har sat milliarder af kroner af til. Når der ikke er sat ekstra penge af på dette felt, er det vel, fordi der nu er et naboområde, som virkelig har fået penge, og det er voksen- og efteruddannelsesområdet, og der er lagt 1 mia. kr. på bordet fordelt over 3 år, som er parternes, hvis de ellers vil være så venlige at sætte flere penge af til efteruddannelse i de kommende overenskomstforhandlinger. Det synes jeg lige skal med i billedet.

Den samlede danske indsats på voksen- og efteruddannelsesområdet er uden sammenligning den største i hele verden, og nu har vi i går forøget den kraftigt, og derved har vi altså også sat yderligere rekord på dette område.

Ud over at fru Antorini støttede forslaget, kom hun med en lille lidt negativ bemærkning om, at regeringen nedprioriterer læring af lyst. Det synes jeg nu ikke. Det var vist mig selv, der skrev de ord, der kom ind i folkeskolelovens formålsparagraf om, at eleverne skulle have lyst til at lære mere. Så vi har jo skrevet det, vi skal leve

op til det, og vi må intet gøre i hverken skole- eller uddannelsespolitikken, som reducerer nogens lyst til at lære, tværtimod. Så det er jeg da glad for at få lejlighed til at sige.

Man oplever jo meget på sådan en dag. Man oplever fru Rosenkrantz-Theil, som støtter et regeringsforslag, oplever hr. Martin Henriksen, som nu har gjort det til en livsopgave at få muslimske indvandrere til at stemme ved valgene. Der sker altså noget i dansk politik i denne tid, og det hilser jeg meget velkommen.

Til slut vil jeg takke både de oplysningsforbund, som jeg havde møde med om sagen, og også fru Else Theill Sørensen, som desværre ikke længere er medlem af Folketinget, men som på fremragende vis ledede det udvalgsarbejde, som førte til det lovforslag, vi behandler her.

Kl. 12.35

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg beder ministeren blive stående et øjeblik. Der er foreløbig to korte bemærkninger, først hr. Martin Henriksen.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at alle danske statsborgere skal have lov til at stemme ved valg i Danmark, selvfølgelig synes jeg det. Jeg fortalte også ministeren en lille historie, da jeg gik ned fra talerstolen. Den handlede om, at da jeg arbejdede ude i Kødbyen, var der en sød muslimsk kvinde, som havde en mor, der faktisk stemte på Dansk Folkeparti, fordi hun var så træt af alle de problemer, som visse muslimer, hedder det jo, skabte rundt omkring i Danmark, og jeg synes selvfølgelig, at hun skal have lov til at stemme på Dansk Folkeparti. Det synes jeg ville være rigtig fornuftigt, og hun kunne tage flere med sig, nu hun var i gang.

Men det, jeg gerne ville spørge ind til, var, at på side 8 i lovforslaget står der, at de overordnede retningslinjer vil blive fastsat af undervisningsministeren i en bekendtgørelse, men kommunalbestyrelsen får inden for de i loven og bekendtgørelsen fastsatte rammer mulighed for at fastsætte generelle lokale retningslinjer for anvendelsen af puljen.

Jeg ville bare høre, om ministeren i de retningslinjer, han vil fastsætte, vil gøre op med det problem, som jeg nævnte i min ordførertale, nemlig at der er mulighed for, at en kommune kan beslutte, at det ikke er noget problem, at man giver folkeoplysningsmidler til en forening,

som opfordrer til, at man gør noget, som er udemokratisk, altså at man boykotter demokratiske valg. Er det noget, som undervisningsministeren har tænkt sig at tage hånd om?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis kommuner vil udelukke visse grupper fra at benytte folkeoplysningsloven eller benytte kommunale lokaler – det er jo et spørgsmål, der har været rejst fra tid til anden – så skal det ske ud fra meget saglige, ikkediskriminatoriske og velbegrundede argumenter. Der skal altså være en saglig begrundelse, og der må ikke diskrimineres.

I Danmark har vi ytringsfrihed, og det vil sige, at man har lov til at opfordre til ikke at deltage i folketingsvalg. Det er faktisk et led i den danske ytringsfrihed, at man har lov at have den mening, hvor tosset den end er.

Men det betyder jo ikke, at folkeoplysningsloven er en åben ladeport, hvor alt kan blæse igennem. Men er der et eller andet, man vil sætte en stopper for, skal det altså ske ud fra saglige hensyn, og der må ikke diskrimineres.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Martin Henriksen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er reelt, at man har lov til at have meninger, men vi behøver vel ikke at yde tilskud til meninger – så at sige – og heller ikke meninger, der er så groteske, som dem, der har været eksempler fremme på.

Kan jeg forstå det sådan, at ministeren sådan set ikke har tænkt sig at gøre noget ved det? Og hvis man fremover har lyst til at yde folkeoplysningsmidler, som tages fra skatteborgerne, til foreninger, som arbejder imod hvad jeg troede de fleste i Folketinget var enige om var en god ting, nemlig det danske folkestyre, demokrati og deltagelse i det demokratiske liv, for det troede jeg også var en del af integrationen osv. – der står også i lovforslaget, at man skal gøre en indsats for at integrere etniske minoriteter – kan man altså vælge at se stort på det. Hvis man f.eks. i Århus Kommune eller i Københavns Kommune, eller hvor det er, kan finde på en eller anden begrundelse, som virker saglig, så kan man bare give tilskud til meninger, som arbejder

imod integrationen. Det har man ikke tænkt sig at gøre noget ved, er det rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Vores regelsæt i Danmark er meget rummeligt, det har hr. Martin Henriksen ret i. Der kan utvivlsomt gives tilskud til aktiviteter, som både han og jeg synes er stridende imod vores opfattelse, men det er altså et led i ytringsfriheden, hvad enten man kan lide det eller ej, at man heller ikke med hensyn til tilskud kan diskriminere efter meninger.

Der skal være en saglig begrundelse for at nægte at udlåne lokaler eller at nægte at give tilskud. Men det betyder ikke, at man er tvunget til hvad som helst. Hvis Hizb-ut-Tahrir vil gennemføre sine kampagner for at få unge til at deltage i antidemokratiske aktiviteter osv., så er der måder, hvorpå kommuner kan sige nej til det. Det skal bare være generelt sagligt og ikkediskriminatorisk.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Det er blot en kort kommentar til ministerens gennemgang af den meget vigtige nye passage, der er kommet ind i folkeskolens formålsparagraf om lyst til at lære mere, som vi hos Socialdemokraterne er helt enige i er en vigtig nyskabelse i formålsparagraffen.

Kl. 12.40

Min pointe er, at den danske uddannelsestradition jo har hvilet på tre søjler. Den ene er en rigtig god grundskole, den anden er et voksen- eller efteruddannelsessystem, så man kunne hente det, man ikke fik med i bagagen fra grundskolen, og endelig er den tredje, som jo har en lige så lang tradition, folkeoplysningen.

Det er denne søjle, læring af lyst, jeg vil udfordre ministeren med – ikke bare for sjov, men fordi jeg ganske alvorligt mener, at det, at man har mulighed for at udvikle andre kompetencer, har været en meget vigtig del af den læringstradition, som gør, at vi faktisk klarer os fantastisk godt i globaliseringen. Jeg vil derfor bede ministeren om at bekræfte, at den tredje søjle – læring af lyst, folkeoplysningen – er blevet beskåret i den periode, regeringen har siddet.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne invitere fru Antorini til næste års Sorømøde i begyndelsen af august, som kom-

mer til at handle om just det tema, som har med folkeoplysning og realkompetence at gøre. Det skal være lysten, der driver værket, og man kan også lære noget uden at blive undervist. Hermed er fru Antorini indbudt, og der skal nok også komme invitationer til andre.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Christine Antorini for anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Jeg vil gerne kvittere for invitationen og anser den som en dobbeltinvitation. Jeg vil jo alligevel blive inviteret som medlem af udvalget, men her får jeg altså en forhåndsinvitation, og jeg skal hermed bekræfte, at jeg deltager. Men ministeren fik ikke svaret på mit spørgsmål, nemlig om ministeren vil bekræfte, at i de 5 år, regeringen har siddet, har regeringen desværre skåret ned på folkeoplysningsområdet.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er ingen hemmelighed, at der i 2002 med virkning fra 2003 blev gennemført en besparelse på folkeoplysningsområdet. Der har også været en nedgang i elevtallet på folkehøjskolerne, som imidlertid nu er stoppet og forhåbentlig bliver erstattet af en opgang. Det er sådan, det forholder sig.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bente Dahl (RV):

Der skal ikke herske tvivl om, at vi mener i Det Radikale Venstre, at L 13 er et stort skridt i den rigtige retning, men jeg noterede mig, at ministeren ikke kommenterede mine betænkeligheder angående det, jeg kaldte lokaleproblemet. Vil ministeren være med til at løse problemet med lokaler til folkeoplysende aktiviteter?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil naturligvis gerne være med til at løse alle problemer inklusive problemer med kommunale lokaler. Men vi har jo også nogle kommunale interesser, som er repræsenteret af Kommunernes Landsforening, og jeg kan ikke stå her og give løfter, uden at jeg har haft en dialog med

KL. Men jeg kender godt de problemer, der blev nævnt, og de er i øvrigt ikke nye. Jeg synes, jeg har hørt om dem, lige så længe jeg kan huske, og jeg synes, at vi på fru Bente Dahls foranledning skal tage en lille ordveksling og vende stenene endnu en gang for at se, om der er noget, vi kan gøre.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Fru Bente Dahl for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bente Dahl (RV):

Jeg kvitterer for ministerens tilsagn om en konstruktiv dialog med henblik på løsning af folkeoplysningsens lokale problemer. Tak for det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 49:
Forslag til lov om ændring af lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser. (Lempelse af begrænsning af specialpædagogisk støtte i forbindelse med studierejser og praktikperioder i udlandet).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 25/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Severinsen (V):

I en tid, hvor vi lægger stigende vægt på, at de studerende får mulighed for at uddanne sig i udlandet, og hvor uddannelserne generelt internationaliseres, er det vigtigt at styrke handicap-

pede studerendes muligheder for at uddanne sig i udlandet på lige fod med andre.

Lovforslaget har netop til formål at ændre lovens § 3, stk. 2, nr. 3, og dermed lempe begrænsningerne i adgangen til specialpædagogisk støtte i forbindelse med studierejser og praktikophold i udlandet. Hidtil har støtten ikke omfattet f.eks. tegnsprogstolkning for døve og sekretærbistand for blinde. En lignende begrænsning har ikke været gældende for hele uddannelser og meritgivende studieophold i udlandet, men efter forslaget kan alle støtteformer nu tildeles til såvel hele uddannelser og meritgivende studieophold som til studierejser og praktikophold i udlandet på samme økonomiske niveau, som ville gælde for en tilsvarende støtte i Danmark.

KL 12.45

Forslaget indeholder desuden en hel del mindre, men nødvendige tilpasninger af loven, alene af den grund at visse uddannelser har skiftet ministerium.

Vi støtter lovforslaget fra Venstres side, og jeg skulle sige fra De Konservatives ordfører, fru Carina Christensen, at De Konservative også anbefaler forslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Christine Antorini.

Christine Antorini (S):

Da Socialdemokraternes ordfører, fru Kirsten Brosbøl, ikke har mulighed for at være til stede, fremfører jeg hermed Socialdemokraternes synspunkter på vegne af fru Kirsten Brosbøl.

Socialdemokraterne kan støtte forslaget, som er en konsekvens af de ændringer af SU-loven, der fulgte af implementeringen af det såkaldte opholdsdirektiv. Lovændringen bringer SPS-loven i overensstemmelse med reglerne for udenlandske statsborgeres ret til SU, som blev ændret i foråret, og samtidig imødekommer forslaget et yderst fornuftigt ønske fra Det Centrale Handicapråd om, at studerende med handicap skal have mulighed for at få alle former for specialpædagogisk støtte med på studierejser og under praktikophold i udlandet. Dermed fjernes de begrænsninger af støtten, der hidtil har været på disse former for udlandsophold, så man også til disse formål kan få alle former for støtte, ligesom man kan til uddannelsesophold.

Socialdemokraterne er meget tilfredse med denne del af lovforslaget, da vi lægger stor vægt på de unges mulighed for at kunne tage dele af